

CÁI THỬ BAN ĐẦU LƯU LUYẾN ẤY NGÀN NĂM Đâu ĐỂ MẤY AI QUÊN.

Tháng 12.1983, Chi Nhánh Hướng Đạo Việt Nam tại Ý có mời chúng tôi tham dự 1 Trại mùa Đông (sau lễ Giáng Sinh từ 26.12 đến 31.12.1983) nhằm ra mắt Chi Nhánh và kết thân với các ACE Hướng Đạo Việt Nam tại các nước trong Châu Âu. Tôi Tham dự và gặp Nàng Cũng là HD trong CN Ý, tôi bị tiếng sét ái tình ,làm bay và quên mất lời **THỀ** trong lòng rằng thì là sẽ không bao giờ dính dáng tới phụ nữ nữa (sau khi từ giã 1 mối tình vào tháng 6 năm 1983 , đầy đắng cay...ngọt bùi ...) ...và tôi bắt đầu để ý ,chăm sóc Nàng...

.....trưa ngày 29.12.1983, trong lúc các ACE Hướng Đạo chúng tôi đi thăm thành phố nổi thơ mộng Venedig (Venice) mờ sương khói bắc nước Ý.....tôi rủ nàng leo lên tháp chuông cao nhất của thành phố , nằm trên Place Marco nhộn nhịp, nhìn ra Biển phủ sương mù, có những Hải Âu bay lượn, và bồ câu bay toả trên sân Marco , chung quanh Venedig các anh chèo Thuyền gondola chậm rãi chở Du khách và hát những câu hò bằng tiếng Ý, (...mắc lăm bà con ơi ...), phong cảnh thật hữu tình.....tôi thủ thỉ bên Em những lời thật du dương của Tình yêu , tôi đưa nàng vào những giấc Mơng Huyền diệu,thêu dệt những chuyện trên cao... đưa Nàng lên dải Ngân Hà trên Trời mất 30 Năm..thăm Ngưu Lang Chức Nữ mất 5 Năm,,,, đường về nhẹ gót Thiên Thần ghé qua thăm Sao Bắc đẩu, Chùm Hiệp sĩ, xuống Nam thăm Chị Hằng Nga và trở lại Trần Gian sau **73** Năm du lịch trên trời...và và tôi ngưng lại, thở ra, nói thật nhẹ cho Nàng

nghe :... **ti amo**...cô Nữ Tráng Sinh trong Tráng Đoàn Nguyễn Thái Học Chi Nhánh Hướng Đạo Việt nam tại Ý chớp chớp đôi mắt... mơ màng nhìn thẳng tôi, và gật nhẹ, tôi trao nàng Nụ hôn đầu tiên kéo dài **2 Phút 35 Giây rưỡi** sau...3 NGÀY quen nhau...và chúng tôi im lặng, quên hết mọi sự chung quanh, bầu trời Venice mùa Đông hôm ấy như vút sáng , ấm áp hẳn lên....đó đây như có tiếng chim thánh thót chào đón Tình Yêu của chúng tôi.

Năm phút sau tôi quì xuống trân trọng móc trong túi áo Hướng Đạo một hộp, mở hộp ra, móc từ từ ra 1 điếu thuốc CAMEL, mời lửa, kéo 1 hơi thật sâu vào buồng phổi , thở ra thật đẹp và Ngỏ lời xin Cưới em về làm Vợ.

Trong khói Thuốc thơm quyện với làn Sương Khói mùa Đông trên tháp chuông , nàng khẽ ho nhẹ , chậm nước mắt (cảm động hay vì khói thuốc lá của tôi , chỉ có nàng biết???) và gật đầu.

Gật Đầu tức là O.K là Đồng ý làm vợ tôi...và sẽ sống với tôi trọn đời.... trong Protokoll (Biên Bản) của ông thần AMOR, thần tình yêu ngày hôm đó ngày 29.12.1983, lúc xe duyên cho chúng tôi, chắc chắn sẽ ghi rằng thì là Anh Bùi hữu Tuấn có hôn và hỏi cưới cô Nguyễn thị thanh Ngân..

Cô ấy không nói nhưng gật đầu...tức là O.K.

Và như vậy chúng tôi sắp cưới nhau sau 3 ngày quen nhau.

Chúng Tôi đến và Yêu nhau vì dễ hiểu, hai đứa đều là Hướng Đạo,có cuộc sống Giản dị, là Đệ Tử của Anh Bi Pi , ông TỔ HƯỚNG ĐẠO trên Thế giới.. (tên là Baden Powell, anh sinh năm 1857, tôi sinh 1958 ,như vậy anh lớn hơn tôi đúng 101 tuổi).Anh **Bipi** gặp Chị **OLAVE** trên một chuyến Tàu về New York tháng 01.1912, anh bị tiếng sét Ái tình và hỏi Cưới Chị.. hai người Cưới nhau vào tháng 10.1912..... và Lèo lái con Thuyền Hướng Đạo cho tới lúc Chết với 1 mục đích duy nhất : Giáo Dục trẻ em bằng các Phương pháp tự nhiên, tạo cho Chúng biết phát triển khả năng bằng cuộc sống ngoài Thiên Nhiên.

Tôi như một Lữ khách thấy 1 Bông Hoa dại và Duyên dáng (là Nang),,,,,bên đường thấy cảm mến và lâng lâng , đào bứng Bông Hoa đó Chôm mang về trồng trong nhà ,nặng niu và trĩu trĩu. Hoa nhờ bàn tay Tôi chăm sóc, đơm bông và kết Trái trong vườn nhà tôi

Em như khách bộ hành đi đường vấp phải 1 cục đá xấu xí, thô kệch (là tôi) tính quăng đi xa sợ những người đi sau vấp phải tôi nghiệp.....nhưng Nàng nghĩ sao đó mang cục đá nợ nần đấy về Nhà để trên đầu tủ và từ đó thương cục nợ đó suốt đời.

Như vậy hai chúng tôi mắc nợ lẫn nhau suốt đời.

Tháng Tám năm sau 1984 (i như ông tổ Bi Pi ngày xưa) , chúng tôi Làm đám cưới nghèo bên quê nàng trong một giáo đường nhỏ sù và cổ kính, sau đám

cưới, chúng tôi đi thẳng đến Munich và tham dự trại Hè Tự Lực do chi nhánh Đức tổ chức.

Cái Đêm mà một bài hát diễn tả:

Đêm nay mới thật là đêm ai đem trăng sáng, vào trong vườn CÀ (...uả lòn vườn Trà ..) không được xảy ra vì trong trại Hướng Đạo Vợ chồng cũng phải ngủ riêng ra 2 Lều tập thể....đêm trăng sáng ấy cả 2 Tuần sau mới được sáng trong nhà...

Tháng 8 Năm nay Kỷ niệm 35 năm cưới nhau, Tôi có viết tặng nàng 1 bài thơ Con Cóc nghe hay lắm, tính viết lại đây, nhưng nàng nhỏ nhẹ nói : đây là chuyện riêng và đẹp giữa đôi ta anh không nên cho ai biết chỉ để Em giữ bài Thơ con cóc đó...cho tới Chết...

Tôi tôn trọng em và không viết đây nhưng chỉ xin Hai Câu:

Ngàn năm lưu luyến tình mình ước,

Thoảng Nụ Hôn Đầu vị táo thơm.

Cũng may hôm đó em ăn kem táo thơm, không ăn kem sầu riêng (thông thường thì trước khi Hôn các cô ,tôi hay hỏi xem em đã ăn gì trước đó lắm.... ăn gì cũng được, Me Cóc Xoài Ô Mai, Ổi,Tầm giuộc không sao ...miễn đừng ăn Sầu riêng, nhưng sao hôm đó quên mất tiêu).....vì tôi bị Alergie (dị ứng) sầu riêng.....ngậm mùi sầu riêng vào trong miệng là tôi sẽ CHẾT cứng ngắc, khỏi Cưới em, và em phải cưới chàng khác. (lần sau phải hỏi kỹ lại, trước khi Hôn ai, cầu thả quá Chết oan uổng.... mà chắc không có lần sau đâu ,,Bề Trên tôi sống dzai lắm)

29.12.2019 kỷ Niệm 36 Năm ngày quen,yêu và hỏi cưới em...